

лихъ Босилякашъ опъ рацѣше ми , но при
шова на големаша ми жалость собудихсе , и
намерихсе въ сиромашкаша ми колыбка пакъ
въ Градъ Прага а не въ Виенна. И опъ шова
виждамъ , какъ шоя мой сънъ нема никаково
основаніе , защошо какъ можемъ азъ слѣпъ
да опидемъ въ Виенна , гдѣ никогда нѣсамъ
ходилъ , и да влѣземъ въ реченнаша Бахча ,
и да видимъ Босилякашъ когдато немамъ
очи.

Това като чу нашю пѣшникъ опъ Виенна,
който на просяцыше и на слѣпца всичкіашъ
разговоръ слушаше одари щедро слѣпца , и
върнасе въ шой часъ назадъ , гдѣшо и спигна
въ Виенна въ четвершый день благополучно.
Онъ поспѣши абіе въ шенбрунскаша Бахча ,
гдѣшо спрочи показаніешо на слѣпца намери
Босилякашъ , когдато улучивъ време подиръ
нѣкои дни , ископа шайно , и пренесе съ го-
лемо искусство и кошеляшъ сосъ желшицы-
ше въ клщаша си , сосъ което иманѣ купи
доволны присяжанія , койшо упокоиха не
шокмо него въ спарыше му лѣша , но и на
дѣцаша му оставиха не малко богашство.

